

forelagt, støttende sig til Kommissionsbehandlingen og til tidligere Udvalgsbehandlinger, ere vel overvejede, og jeg antager, i Hovedtrækkene tilfredsstillende Lovforslag, er det ret smigrende for dem, der vare med til at føre nærværende Lov frem, at man nu sætter saa megen Pris paa den, at man paa ingen Maade vil af med den. Imidlertid kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at de mangfoldige og meget kraftige Udtalelser, som fremkom i Fjor Foraar mod det, som vi vare i Færd med at lave den Gang, vakte ikke ringe Misstemning inden for dette Ting. Der var adskillige Medlemmer af dette Ting, der vare tilbøjelige til at ræsonnere som saa, at naar man ikke tog bedre mod det, som foresloges, var man stemt for lige saa gerne at lade være med at gøre noget. Vi vare koldsindige her i Folketinget, vi lode os ikke skræmme af disse Udtalelser til at lade være at gøre det, som vi fandt var rigtigt. Men jeg vil jo gerne gøre den venlige Henstilling til dem, som berøres af de nye store Lovforslag, som her foreligge, om at være en lille Smule varsomme med Hensyn til de Udtalelser de fremsætte, det var jo ikke sikkert, at de stedse fandt et paa en Gang saa koldsindigt og velvilligt Folketing, som de fandt i Fjor.

Det Lovforslag, som nu foreligger, er altsaa i væsentlig Overensstemmelse med det, der blev vedtaget i Fjor. De Ændringer, der ere foretagne, ere ikke saa faa i Antal, men vistnok ikke betydende i Realiteten. Der er i første Linie i § 1 et lille Indskud af et lille „for“. Det er en ret nødvendig Ændring, idet selve den allerførste Linie, som skulde synes at være ganske utvivlsom, har fremkaldt Tvivl. Det hed før: „Der tilstaas enhver i Statens Tjeneste den 1ste April 1901 fast ansat Person.“ Det er nu i det ny Lovforslag rettet til: „Der tilstaas enhver i Statens Tjeneste før den 1ste April 1902 fast ansat Person“ osv. Det har nemlig vist sig, at der har rejst sig Tvivl om, hvorvidt Personer, der vare ansatte just den 1ste April, formentlig før Kl. 12 Formiddag faldt ind under det ekstraordinære Lønningstillæg eller ikke. Det er ønskeligt at faa denne Tvivl hævet, og det forekommer mig, at det er rigtigt at hæve den paa den Maade, som Ministeren har gjort i nærværende Forslag.

Der er foretaget Ændringer i § 2. Saa vidt jeg kan skønne, stiller den uge- og daglønnede Personer og akkordlønnede Personer gunstigere med Hensyn til at faa

Andel i Tillæget end tidligere, medens derimod de paagældende stilles noget anderledes end tidligere med Hensyn til Honorarer, der ere tillagte for midlertidig Tjeneste. Ogsaa dette maa vistnok billiges. Der er endvidere foretaget en lille Ændring i § 4, som siger til at raade Bod paa en ganske vist ikke synderlig stor Mangel, der er ved Loven, nemlig sidste Punktum af Lovforslagets § 4. § 4 siger i sin Hovedregel, at Personer, hvis Lønninger ere ordnede ved Lønningslove efter 1ste Januar 1899, ikke faa Tillæg efter nærværende Lov, og det samme gælder Personer, hvis Lønning er bleven forbedret ved en Finanslovbevilling. Men saa staar der — og det er det ny, der er kommet til — at hvis Forbedringen er mindre end det Tillæg, vedkommende vilde opnaa efter nærværende Lov, faar han et til Forskellen svarende Beløb. Det er rigtigt, det er en overmaade forstandig Ændring i det, som udgik fra Folketingets Haand i Fjor.

Dette er de væsentlige Ændringer. Ærede Medlemmer se, at de hverken have stor Betydning i Realiteten eller kunne ventes at faa nogen større finansiel Rækkevidde. Saa vidt det har været muligt i den korte Tid, Lovforslaget har været os tilgængeligt, kan jeg ikke skønne rettere, end at alle Ændringer ere fortræffelige og bør vedtages her af Tinget.

Med Hensyn til Lovens finansielle Rækkevidde ville ærede Medlemmer have set i Bemærkningerne, at den Lov, som blev vedtagen i Fjor, antages i indeværende Finansaar at have medført eller at ville medføre en Udgift for Statskassen af temmelig nær op mod 1 Million, nemlig 987,441 Kr. Hvor meget vil nu denne Lov, som foreligger i Aar, medføre af Udgift for Staten? Ja, den vil i det væsentlige medføre den samme Udgift, hvis ingen af de Lønningslove, der have været forelagte fra Regeringens Side, træder i Kraft. Den Forudsætning vil jo under ingen Omstændigheder slaa til, for saa vidt det med Sikkerhed kan siges, at Lønningslovene for Hærens og Flaadens underordnede Personale ville træde ud i Livet i Løbet af det kommende Finansaar. Gik man nu videre, og man tænkte sig, at alle de Lønningslove, som ere forelagte, og som vi til Dels have haft til Behandling i Dag, bleve vedtagne, saa vilde der udgaa af den Million Kr., som Loven omtrent omfatter, et Beløb af henimod 700,000 Kr., lidt over eller lidt under, det er ikke saa godt at se paa Grund af visse Forhold vedrørende